

România, parte integrantă a Europei

Puțină lume știe că în perioada „războiului rece” vestul serba Ziua Victoriei pe 8 mai, iar restul o serba pe 9 mai. Astăzi nu mai contează

această „divergență istorică”. 9 mai a devenit nu numai Ziua Victoriei, dar și Ziua Europei, prilej cu care se dau recepții, se spun cuvântări și se cântă „Oadă bucuriei”, adoptată ca Imn al Europei. Nu știu dacă Beethoven ar fi bucuros pentru această alegere, dar cred că nu toți europenii se bucură în prezent. Există încă o rată mare a șomajului, mai ales în rândul tinerilor, guvernele câtorva țări se confruntă cu marea problemă a imigrației, mai mult sau mai puțin legală, iar noi, românii, încercăm să ne integrăm pe piața muncii europene, în ciuda unei campanii denigratoare la adresa conaționaliilor noștri. Este drept că nu toți „conaționali” ne fac cinste, dar marea majoritate sunt oameni onești, veniți să muncească cinstit sau să învețe, nu să fure sau să cerșească.

Personal, am considerat întotdeauna România ca parte integrantă a Europei, parte care și-a adus contribuția la patrimoniul cultural european. Nume ca *Eliade*, *Cioran*, *Ionesco*, *Brâncuși*, *Enescu* ne fac cinste și ne mândrim cu ele. Dar nu

numai aceștia merită pomeniți. Nu cred că sunt mulți care știu că elementul Francium, al 87-lea din Tabelul Mendeleev, a fost descoperit, de fapt, de *Horia Hulubei*. Am avut în mână comunicarea acestuia în Comptes-Rendudin 1936, comunicare în care îl botezase Moldavium, justificând că a ales acest nume pentru că „Moldova se găsește la granița lumii civilizate”. Nedreptățiți de conjuncturi au fost și *Paulescu*, care a descoperit insulina, sau *Procopiu*, care a descoperit magnetonul „Bohr”. Procopiu a fost mai norocos ca Paulescu. Acum magnetonului i se spune „Bohr-Procopiu”, dar Premiul Nobel l-a luat Bohr singur! *Palade*, mai norocos, a luat Premiul Nobel, lucrând într-un laborator din SUA, pentru descoperirea ribozomului.

Dar, stimați cititori și colegi, avem în prezent o cohortă de tineri absolvenți ai universităților noastre care lucrează în marile laboratoare de cercetare și universități din întreaga lume.

(continuare în pagina 15)

(urmare din pagina 1)

Ei sunt „aurul cenușiu” al României! Sunt sigur că în viitorul apropiat o să aflăm de alți premiați ai Nobelului... de origine română! Așa este blestemul nostru! Ne părăsesc valorile! Așa trebuie să dea de gândit actualilor și viitorilor politicieni!

Politica românească, atât de blamată în ultima vreme, a avut totuși două mari realizări! Aderarea la NATO și UE! Sunt realizări pe care eu le consider fără culoare politică! Ca simplu cetățean, consider că oricine era la putere în perioadele de pregătire a aderării la aceste instituții era obligat să le finalizeze! Altfel ar fi fost scos din scena politică a României și blamat de posteritate. Prin urmare, niciun partid nu trebuie să se laude cu aceste realizări. Dar cu recăștigarea „aurului cenușiu” orice partid ar merita

18,6%(!); pentru aceasta trebuie să modernizăm curricula școlară, să consolidăm învățământul profesional și tehnic, să extindem măsurile de prevenire și intervenție pentru elevii expuși la riscul de părăsire timpurie a școlii, precum și consolidarea pachetului social în educație.

2. Educația terțiară (învățământul superior) stă ceva mai bine; dacă ținta națională a celor cu vârsta între 30-34 de ani care au absolvit o facultate trebuie să fie în 2020 de 26,7%, în 2015 ea a ajuns la 25,5% (datele eurostat); pentru aceasta trebuie să sprijinim studenții proveniți din mediul rural și grupurile dezavantajate (eufemism al sărăciei!), trebuie să dezvoltăm capacitatea instituțională și să creștem gradul de internaționalizare a învățământului superior; trebuie să creștem calitatea învățământului superior și corelarea lui cu piața muncii.

să se laude! Așa vota cu convingere și încredere acel partid care ar realiza acest lucru, dar nu cred că voi avea în curând această ocazie, atâta vreme cât, având o Lege care spune „...6% din PIB pentru educație”, nimeni, odată ajuns la putere, n-o respectă!

Acum, că suntem în an electoral, acest subiect ar trebui să fie regăsit pe agenda electorală a partidelor, coroborat cu o reală reformă a învățământului. Spun „reală reformă” având în vedere că suntem în așa-numitul „Semestru European”, când fiecare țară UE trebuie să-și prezinte Raportul de țară și trebuie să țină cont de Recomandările Comisiei Europene pe toate domeniile de activitate. Sunt multe recomandări, dar am să le amintesc doar pe cele legate de problemele învățământului.

1. Părăsirea timpurie a școlii: ținta națională trebuie să fie 11,3%, când ea a ajuns în 2015 la

Oare câți dintre viitorii candidați la alegerile locale și legislative din acest an știu cele menționate mai sus? Întrebare pur retorică, pentru că sunt sigur că niciunul! Menționez că numai cele două puncte sintetizate mai sus sunt argumentate pe vreo 10 pagini! Tot calupul de „recomandări” are 77 de pagini!

Doamnelor și domnilor, personal nu cred în sloganul „Mon pays l'Europe”. Suntem un continent făcut din țări cu istorie diferită, tradiții diferite, culturi diferite. Toate acestea dau un specific național care trebuie respectat și păstrat! Unitatea Europei trebuie să fie bazată tocmai pe această diversitate, prin acceptarea și respectarea ei de către toți cetățenii UE! Atunci „Odă Bucuriei” va fi într-adevăr Imnul Uniunii Europene!

A bon entendeur, salut!